کیهان بررسی می کند

«تعطیلی مدارس»؛ خبری پرتکرار با آسیب‌هایی جدی برای نسل آینده کشور

سرویس اجتماعی -

تبدیل آموزش‌های حضوری به آموزش مجازی اگرچه در کوتاه‌مدت می‌تواند از بروز برخی آسیب‌های فوری جلوگیری کند، اما نشان‌دهنده نبود برنامه‌ریزی بلندمدت و راهکارهای ریشه‌ای برای مدیریت بحران‌هاست.

به گزارش کیهان، «مدارس فردا غیرحضوری شد»؛ این جمله شاید یکی از پرتکرارترین جمله‌هایی باشد که در چند مدت گذشته با آن مواجه شده‌ایم. آلودگی هوا یا سرمای مدارس چندان تفاوتی با یکدیگر ندارند، اولین ایده‌ای که برای مدیریت شرایط در نظر گرفته و اجرائی می‌شود، غیرحضوری شدن مدارس است. در کنار این موضوع که باید برای مشکلات این‌چنینی در کشور تدبیری عمیق‌تر اندیشید، نیاز است که چاره‌ای جدی برای مشکلاتی که دانش‌آموزان کشور با مجازی شدن کلاس‌هایشان با آن مواجه می‌شوند، در نظر گرفت. مشکلاتی که دانش‌آموزان، خانواده‌هایشان و در نهایت کشور در آینده‌ای نه چندان دور با آن مواجه خواهند شد.

تبدیل آموزش‌های حضوری به آموزش مجازی اگرچه در کوتاه‌مدت می‌تواند از بروز برخی آسیب‌های فوری جلوگیری کند، اما نشان‌دهنده نبود برنامه‌ریزی بلندمدت و راهکارهای ریشه‌ای برای مدیریت بحران‌هاست. در کنار این موضوع که لازم است برای حل مشکلات ساختاری کشور، از جمله آلودگی هوا و ضعف زیرساخت‌ها، تدابیری عمیق‌تر و پایدارتر اندیشیده شود، نمی‌توان از پیامدهای جدی آموزش مجازی بر روند یادگیری دانش‌آموزان چشم‌پوشی کرد. بسیاری از دانش‌آموزان با کاهش کیفیت آموزش، نبود تمرکز، ضعف تعامل با معلمان و هم‌کلاسی‌هایشان و دشواری در درک مفاهیم درسی مواجه هستند؛ مسائلی که به‌مرور زمان می‌تواند منجر به افت تحصیلی و کاهش انگیزه یادگیری شود.

این چالش‌ها تنها به دانش‌آموزان محدود نمی‌شود و خانواده‌ها نیز با مشکلات متعددی روبه‌رو هستند؛ از تأمین ابزارهای لازم برای آموزش مجازی گرفته تا فشارهای اقتصادی و ناتوانی در همراهی مؤثر فرزندان در فرآیند یادگیری. مجموعه این عوامل، در نهایت آثار خود را در آینده‌ای نه‌چندان دور بر جامعه و کشور نشان خواهد داد؛ آینده‌ای که کیفیت نیروی انسانی آن، به‌شدت وابسته به تصمیم‌های امروز در حوزه آموزش است.

از این‌رو، ضروری است که در کنار تصمیم‌های کوتاه‌مدت و اضطراری، نگاه جدی‌تری به پیامدهای بلندمدت آموزش مجازی و ارائه راهکارهای پایدار برای حفظ کیفیت آموزش در شرایط بحرانی وجود داشته باشد.

ضعف درسی دانش‌آموزان، اولین لطمهٔ تعطیلی آموزش‌های حضوری

در اواخر دی‌ماه امسال بود که سخنگوی آموزش و پرورش تعطیلی‌ها را موجب لطمه به کیفیت یادگیری دانست و آموزش حضوری را غیرقابل جایگزین عنوان کرد.

بر همگان مشهود است که توان و ظرفیت «شاد» به اندازهٔ استفاده همزمان تمامی دانش‌آموزان سراسر کشور نیست و به همین دلیل است که این نرم‌افزار گاه در ساعت‌های اولیه برخی روزها با مشکل جدی مواجه می‌شود. برخی روزها نه معلمان می‌توانند به راحتی تدریسشان را بارگذاری کنند و نه دانش‌آموزان موفق به بارگیری مطالب گروه‌های درسی‌شان می‌شوند. با اینکه برای جلوگیری از وقوع این مشکل تقسیم‌بندی ساعتی برای مقاطع تحصیلی مختلف در نظر گرفته شده اما مشکل همچنان پابرجاست و میزان ساعت در نظر گرفته شده (سه ساعت) پاسخگوی حجم مطالب درسی و تعداد معلمان (در مقاطع متوسطه اول و دوم) در درس‌های مختلف نیست. این موضوع رفته‌رفته به کاهش اهمیت کلاس‌های درسی حضوری در ذهن دانش‌آموزان نیز منجر خواهد شد. دانش‌آموزی که هر لحظه امکان تعطیلی مدرسه را پیش روی خود می‌بیند اهمیت چندانی به مدرسه، معلم و یا مطالب درسی نمی‌دهد.

عدم امکان احراز هویت دانش‌آموز برای حضور در کلاس

یکی دیگر از مشکلات آموزش مجازی این است که در موارد زیادی گزارش شده است که دانش‌آموز در ابتدای کلاس حضور خود را به شکل صوتی یا پیامی اظهار می‌دارد و بعد از فضای کلاس خارج شده و به کارهای دیگر خود می‌پردازد. یا اینکه معلم در لحظاتی دچار تردید می‌شود که شخصی که خود را به عنوان دانش‌آموز در گروه مطرح می‌کند آیا خود اوست و یا اینکه اعضای خانواده‌اش به جای او در کلاس شرکت می‌کنند.

نبود نظارت مؤثر و محدودیت‌های فنی آموزش مجازی باعث کاهش کنترل معلم بر روند یادگیری دانش‌آموزان شده و در برخی موارد، اعتبار فرآیند آموزشی و سنجش واقعی سطح یادگیری را با تردید مواجه می‌کند. در نتیجه، این چالش می‌تواند به افت کیفیت آموزش و کاهش اعتماد به نتایج آموزشی در فضای مجازی منجر شود.

روبه‌رویی دانش‌آموزان با فضای مجازی بدون چارچوب

از مشکلات دیگری که آغاز بروز آن را می‌توان زمان شیوع کرونا در کشور دانست، مواجههٔ دانش‌آموزان با فضای مجازی بی‌قیدوبند در سنین پایین است. پیش از لزوم استفاده از فضای مجازی و نرم‌افزار شاد برای تحصیل در زمان مجازی شدن کلاس‌ها، اکثر خانواده‌ها برای ورود به فرزندانشان به دنیای مجازی و استفاده از تلفن همراه حداقل سنی را در نظر می‌گرفتند، اما حالا تمام دانش‌آموزان از همان کلاس اول ابتدائی برای شرکت در کلاس‌های درسی مجبور به تهیهٔ تلفن همراه هوشمند هستند که این موضوع آنها را با فضائی ناشناخته و جذاب مواجه می‌کند. بدون وجود قوانین و مقررات برای فضای مجازی این موضوع می‌تواند برای نسل آینده کشور ما بسیار خطرناک باشد.

در شرایطی که آموزش مجازی به‌صورت گسترده اجرا می‌شود، نبود سازوکارهای کنترلی و آموزشی لازم برای مدیریت حضور دانش‌آموزان در فضای مجازی، می‌تواند آسیب‌هایی به‌مراتب جدی‌تر از افت تحصیلی به همراه داشته باشد؛ آسیب‌هایی که آثار آن در بلندمدت نمایان خواهد شد.

چند راهکار پیشنهادی

با توجه به مشکلات مطرح شده، کارشناسان راهکارهای مختلفی را برای جلوگیری از آسیب‌های متعدد کلاس‌های مجازی پیشنهاد دادند که در اینجا به دو مورد از آنها اشاره می‌کنیم:

۱- جابه‌جایی تعطیلات تابستانی مدارس

جابه‌جایی تعطیلات تابستانی مدارس شاید از پرتکرارترین راهکارهایی باشد که برای حل این مسئله عنوان شده است. با اینکه این موضوع در طی فواصل زمانی مختلف چندین بار مطرح شده است، اما به دلایل مختلف از جمله تفاوت اقلیمی تاکنون به نتیجه نرسیده است. شاید با همفکری کارشناسان و کار بر روی این ایده بتوان به طرح جامع و کاملی رسید تا راه‌حل برای این مشکل باشد.

با توجه به اینکه بخش قابل‌توجهی از تعطیلی‌های مدارس در فصول سرد سال و به دلیل آلودگی هوا یا شرایط جوی رخ می‌دهد، انتقال بخشی از تعطیلات تابستان به این بازه‌های زمانی می‌تواند از تعطیلی‌های غیرمنتظره جلوگیری کند. اجرای این راهکار علاوه‌بر حفظ تداوم آموزش حضوری، امکان برنامه‌ریزی بهتر آموزشی را فراهم کرده و از تحمیل فشار ناگهانی آموزش مجازی بر دانش‌آموزان، خانواده‌ها و معلمان جلوگیری می‌کند.

۲- تهیه بسترهای تعاملی‌تر برای آموزش مجازی با زیرساخت قوی‌تر

اما راهکار دوم که شاید به نوعی راه‌حلی مقطعی تا زمان رسیدن به راه‌حلی جامع باشد، تهیه بسترهای تعاملی‌تر برای آموزش مجازی به دانش‌آموزان هست؛ بسترهایی که امکان ارتباط مؤثرتر میان معلمان و دانش‌آموزان را فراهم می‌کنند. فضای پیام‌رسان‌گونه شاید برای آموزش در مدارس چندان مناسب نیست و تعامل محدود به ارسال محتوا یا حضور اسمی دانش‌آموزان است و ارتباط واقعی آموزشی شکل نمی‌گیرد. به نظر می‌رسد استفاده از سکوهایی که قابلیت‌هایی مانند گفت‌وگوی زنده، پرسش و پاسخ، فعالیت‌های گروهی، ارزیابی لحظه‌ای و نظارت دقیق‌تر بر حضور دانش‌آموزان را دارند، می‌تواند مشارکت فعال‌تر دانش‌آموزان را به‌دنبال داشته باشد. این موضوع علاوه‌بر افزایش کیفیت یادگیری، امکان سنجش بهتر میزان درک مطالب و حضور واقعی دانش‌آموزان در کلاس را برای معلمان فراهم می‌کند.

۳- استفاده از تجربه‌های جهانی برای کاهش آلودگی هوا

در کنار این دو راهکار که عامل اجرائی آن می‌تواند خود آموزش و پرورش در کنار ورود مجلس و دولت باشد راهکارهایی هم وجود دارد که برای اجرا کردن آنها نیاز به پیگیری دولت‌ها و شهرداری‌هاست. راهکارهایی که در طولانی مدت می‌توانند عوامل تعطیلی و یا غیرحضوری شدن مدارس را به طور ریشه‌ای تا حدود زیادی برطرف کند. برای این اتفاق می‌توانیم به راهکارهایی مراجعه کنیم که کشورهای دیگر به سراغ آن رفته و کشور و شهر خود را تا حد زیادی از خطرات و مضرات آلودگی هوا دور کرده‌اند.

چین و کاهش چشمگیر آلودگی هوا در پکن

به عنوان مثال، کشور چین و به‌ویژه شهر پکن، که سال‌ها با معضل آلودگی شدید هوا مواجه بوده‌اند، با اجرای مجموعه‌ای از سیاست‌های هدفمند از جمله کنترل منابع آلاینده، برقی‌سازی حمل‌ونقل، گسترش دوچرخه‌سواری، محدودیت‌های ترافیکی، اصلاح الگوی مصرف انرژی و نظارت مستمر، توانسته‌اند تا حد قابل‌توجهی از شدت این بحران بکاهند. دولت چین در سال ۲۰۱۳ طرحی به نام طرح اقدام برای پیشگیری و کنترل آلودگی هوا (APPCAP) را در دستور کار خود قرار داد و اجرای آن را تا سال ۲۰۱۷ ادامه داد. در نهایت اقدامات آنها در راستای جلوگیری از آلودگی هوا به جایی رسید که در سال ۲۰۲۴، هوا در این شهر در ۲۹۰ روز کیفیت مطلوب داشت و تعداد روزهای «بسیار آلوده» آن از ۵۸ روز در سال ۲۰۱۳ به تنها دو روز در ۲۰۲۴ کاهش یافت.

این تجربه نشان می‌دهد که آلودگی هوا مسئله‌ای حل‌نشدنی نیست و می‌توان با برنامه‌ریزی بلندمدت و تصمیم‌های کارشناسی، از تکرار تعطیلی‌های مکرر و پیامدهای منفی آن بر نظام آموزشی جلوگیری کرد. در همین راستا، ضروری است به جای اتکا به راهکارهای مقطعی، از الگوهای موفق جهانی بهره گرفته و با نگاهی جامع‌تر، به حل ریشه‌ای این معضل پرداخت.

اخبار جعلی، سوخت پنهان اغتشاشات

چرا جای لایحه مقابله با اخبار جعلی خالی است؟

با توجه به نقش مستقیم اخبار جعلی در تحریک احساسات اجتماعی و تأثیرگذاری آن‌ها در سطح جامعه، مقابله قانونی و هوشمندانه با انتشار محتوای خلاف واقع، امروز به یکی از الزامات حفظ امنیت ملی و نظم عمومی کشور تبدیل شده است.

به گزارش خبرگزاری صداوسیما، از همان زمان که اعتراض‌های مسالمت‌آمیز به دنبال برخی نارضایتی‌های اقتصادی در نقاطی از کشور در حال شکل گرفتن بود، کار لشکر سایبری دشمن آغاز شد. رسانه‌های خارجی معاند و شبکه‌های وابسته به آن‌ها، از همان ساعات ابتدائی ناآرامی‌ها، با انتشار اخبار فوری، روایت‌سازی‌های احساسی و بعضاً خلاف واقع، تلاش کردند تصویری بحرانی و کنترل‌نشده از وضعیت کشور ارائه دهند؛ تصویری که در بسیاری از موارد، بعدتر نادرستی آن آشکار شد.

انتشار اخبار جعلی درباره آمار قربانیان، بازنشر تصاویر و ویدئوهای قدیمی یا متعلق به کشورهای دیگر به‌عنوان وقایع روز، و انعکاس ناقص یا تحریف‌شده برخی رخدادها، تنها بخشی از عملیات رسانه‌ای بود که به گفته کارشناسان، نقش مستقیمی در تشویش اذهان عمومی و تحریک احساسات اجتماعی ایفا کرد. حتی برخی رسانه‌های خارجی در گزارش‌های تحلیلی خود اذعان کردند که شبکه‌های اجتماعی و پلتفرم‌های پیام‌رسان، به بستر اصلی انتشار اخبار تأییدنشده و روایت‌های جعلی تبدیل شده‌اند؛ بستری که در غیاب یک نظام حقوقی مشخص، عملاً به میدان بی‌ضابطه شایعه‌سازی بدل شد.

برای مثال، نیویورک تایمز در گزارشی که در ۲۶ دی منتشر کرد، به تولید و انتشار تصاویر جعلی برای تحت تاثیر قرار دادن افکار عمومی بین‌المللی اشاره کرد و نوشت: «حساب‌های غیرواقعی یا همان «بات‌ها» در روزهای اخیر روایت‌های نادرست و متناقضی را در شبکه‌های اجتماعی مانند X (توئیتر سابق) و اینستاگرام منتشر کرده‌اند. این حساب‌ها عکس‌ها و ویدیوهای گمراه‌کننده یا تولید شده توسط هوش مصنوعی را به اشتراک گذاشته‌اند و تصویر واقعی از شرایط داخل کشور را مخدوش کرده‌اند.»

همچنین نشنال، روزنامه انگلیسی‌زبان امارات متحده عربی با انتشار گزارشی به دو ویدئوی جعلی که تحت عنوان اعتراضات در ایران بوده، اما با هوش مصنوعی ساخته شده پرداخت. این روزنامه با اشاره به محتوای یکی از این ویدئوها که حمله به ماشین پلیس توسط یک دختر جوان است، به نقل از نیوزگارد نوشت: «کاربران با انتشار ویدئوهای تولیدشده با هوش مصنوعی تلاش کرده‌اند چنین اقدامات محدودی را به‌صورت پدیده‌ای گسترده و سراسری جلوه دهند.»

ویدئوهای فیک از اعتراضات ایران

در گزارش‌های مستندی که پیرامون همین موضوع در صداوسیما منتشر شد نیز شاهد چندین نمونه از همین ویدئوها و محتواهای فیک بودیم که با صداگذاری‌های جعلی، نسبت دادن تصاویر و ویدئوهایی از سایر کشورها یا سال‌های گذشته یا حتی ایجاد تغییرات جزئی در برخی تصاویر، سعی در تحریک و تحریف اذهان عمومی داشتند.

دویچه‌وله آلمان نیز از رسانه‌هایی بود که به موضوع محتوای فیک یا جعلی با عنوان اغتشاشات ایران پرداخت.

دویچه‌وله با اشاره به ویدئویی که در آن، فردی در حال پایین کشیدن پرچم است، نوشت: «جست‌وجوها نشان می‌دهد که این فیلم قدیمی و در چارچوب اعتراضات نپال در سپتامبر ۲۰۲۵ به اشتراک گذاشته شده است. افراد حاضر در این ویدیو لباس‌های تابستانی پوشیده‌اند و زیرنویس‌های قدیمی‌تر، مکان را به عنوان مقر حزب کمونیست نپال معرفی می‌کنند. این ویدیو در بحبوحه ناآرامی‌های جدید در ایران دوباره منتشر شد و نشان می‌دهد که چگونه وقتی محتوای جدید کمیاب است، فیلم‌های قدیمی تحریف می‌شوند.»

همچنین کاربر دیگری تصویری از سال ۲۰۲۱ مینه سوتا آمریکا را به عنوان اعتراضات ایران منتشر کرده است.

البته این‌ها تنها تعداد کمی از نمونه‌های جعلی منتشر شده در ماه اخیر هستند. از آنجا که اخبار خلاف واقع یا همان فیک‌نیوز به یکی از چالش‌های جدی دنیای امروز تبدیل شده و با گسترش شبکه‌های اجتماعی و فضای مجازی، سرعت و دامنه انتشار آن چند برابر شده است. این نوع اخبار فقط باعث گمراهی مخاطبان نمی‌شود، بلکه با تضعیف اعتماد عمومی، ایجاد شکاف‌های اجتماعی و دوقطبی‌سازی، می‌تواند امنیت ملی کشورها را نیز تحت تأثیر قرار دهد.

در ایران هم در طول سال‌های اخیر، تلاش‌هایی برای مقابله با این پدیده صورت گرفته است. یکی از مهم‌ترین این اقدامات، ارائه لایحه «مقابله با انتشار محتوای خبری خلاف واقع» بود؛ لایحه‌ای که با واکنش‌های مختلفی روبه‌رو شد.

اتفاقات اخیر، بار دیگر لایحه «مقابله با انتشار محتوای خبری خلاف واقع در فضای مجازی» را در کانون توجه قرار داده است؛ لایحه‌ای ۲۲ ماده‌ای که با هدف سامان‌دهی فضای نشر خبر و مقابله با اخبار جعلی تدوین شده است.

بازگشت این لایحه را می‌توان فرصتی مهم برای بازنگری در شیوه مواجهه با اخبار جعلی دانست. این تجربه نشان داد که مقابله با فیک‌نیوز نیازمند نگاهی دقیق، کارشناسی و همه‌جانبه است؛ نگاهی که هم به حفظ امنیت و منافع ملی توجه داشته باشد و هم حقوق شهروندان و آزادی رسانه‌ها را در نظر بگیرد. در ادامه به برخی از مواد این لایحه برای درک بیشتر آن می‌پردازیم.

بر اساس ماده (۱) این لایحه، «محتوا» به‌عنوان «هرگونه داده یا اطلاعات خبری رقومی دیجیتالی به‌صورت نوشتاری، دیداری یا شنیداری درباره امور عمومی اثرگذار بر عموم جامعه» تعریف شده است. به زبان ساده، منظور از این تعریف هر خبری است که به شکل متن، عکس، ویدئو یا صوت منتشر می‌شود و بر مسائل عمومی و اجتماعی مردم تأثیر می‌گذارد. همچنین ماده (۱) «محتوای خلاف واقع» را محتوایی می‌داند که «مابه‌ازایی در واقعیت نداشته یا شکل تحریف شده‌ای از یک واقعیت یا انعکاس ناقص آن باشد؛ به‌نحوی که عرفاً موجب تشویش اذهان، شبهه یا فریب مخاطب شود.» این تعریف دقیقاً ناظر به همان اخبار جعلی است که در اغتشاشات اخیر مشاهده شد.

بر اساس ماده (۱۲)، هر فردی که «عالماً و عامداً نسبت به نشر محتوای خلاف واقع در فضای مجازی اقدام کند»، علاوه‌بر الزام به جبران خسارت و نشر اصلاحیه یا تکذیبیه، به «حبس، جزای نقدی و محرومیت از فعالیت مرتبط با نشر محتوا» محکوم می‌شود و در صورت تکرار یا انتشار محتوا پس از اعلام قطعی خلاف واقع بودن آن، مجازات تشدید خواهد شد.

یکی از محورهای بسیار مهم، ماده (۱۳) است که مستقیماً با امنیت ملی و نظم عمومی مرتبط است. بر اساس ماده (۱۳) این لایحه، انتشار محتوای خلاف واقع که امنیت داخلی یا خارجی کشور را تهدید کند، موجب اختلال در نظم عمومی یا روابط کشور با دیگر دولت‌ها و سازمان‌های بین‌المللی شود، یا در آن همکاری با گروه‌ها یا دولت‌های خارجی صورت گرفته باشد، مرتکب به حبس با جزای نقدی و محرومیت از فعالیت مرتبط با نشر محتوا به مدت ۲ تا ۶ سال محکوم می‌شود. به زبان ساده، هر خبری که با هدف ایجاد بی‌ثباتی، تحریک خشونت یا تضعیف امنیت ملی منتشر شود، شدیداً پیگرد قانونی خواهد داشت.

همچنین ماده (۱۴) مقرر می‌کند که اگر انتشار محتوای خلاف واقع در مواقع بحرانی، شرایط اضطراری یا وضعیت جنگی انجام شود، مجازات مرتکب یک درجه تشدید می‌شود؛ بندی که با توجه به تجربه اغتشاشات اخیر، اهمیت ویژه‌ای دارد.

در کنار این مواد کلیدی، لایحه برای سایر حوزه‌ها، از جمله نحوه همکاری دستگاه‌های اجرائی، سامانه گزارش‌دهی، آموزش عمومی و حمایت از رسانه‌های معتبر، مقررات کلی در نظر گرفته است که چارچوب کلی مقابله با انتشار محتوای جعلی را تشکیل می‌دهد.

لایحه مقابله با محتوای خلاف واقع در فضای مجازی بنا به الزام مندرج در مصوبه سال ۱۳۹۹ شورای عالی فضای مجازی، توسط قوه قضائیه در مهرماه ۱۴۰۲ تهیه و به عنوان لایحه قضائی به دولت ارسال شد و پس از ارسال این لایحه به دولت بررسی لایحه در دولت از دی‌ماه ۱۴۰۳ آغاز شد. در اولین روز مردادماه، رئیس‌جمهور لایحه دو فوریتی «مقابله با انتشار محتوای خبری خلاف واقع در فضای مجازی» را برای بررسی و تصویب به مجلس فرستاد. محتوای لایحه با انتقادهایی همراه شد. برخی منتقدان معتقد بودند در بخش برخوردهای کیفری و مجازات‌ها، لایحه نیازمند بازنگری و متناسب‌سازی است. دولت هم در پی انتقادها در کمتر از ۴۸ ساعت لایحه را پس گرفت و مسئولان رسانه‌ای دولت اعلام کردند قرار است کار کارشناسی روی لایحه انجام شود. اما تا این لحظه خبری درباره روند بررسی کارشناسی لایحه یا به نتیجه رسیدن آن اعلام نشده است.

در ادامه پیگیر تحقق وعده دولت درباره گفت‌وگوهای کارشناسی که باید انجام می‌شد، شدیم و به دنبال همین موضوع گفت‌وگوهایی با سخنگوی دولت انجام شد.

فاطمه مهاجرانی، سخنگوی دولت، در تاریخ ۱۴ شهریور ۱۴۰۴ در پاسخ به پرسش خبرنگار صداوسیما درباره ضرورت تدوین لوایح جدید گفت: لوایح باید متناسب با نیازهایی که در جامعه احساس می‌شود، شکل بگیرند. به گفته او، در کشور انبوهی از قوانین وجود دارد که بسیاری از آنها به مرحله اجرا نرسیده‌اند.

وی با تأکید بر لزوم مدیریت اخبار غیرواقعی تصریح کرد: «حتماً لازم است اخبار جعلی و غیرواقعی مدیریت شوند، اما باید مراقبت شود که این اقدامات بار اجتماعی منفی به دنبال نداشته باشد.» مهاجرانی افزود: «دولت پس از انجام کار کارشناسی، هر اقدامی را که ضروری باشد، انجام خواهد داد.»

سخنگوی دولت همچنین در تاریخ ۲۱ آبان امسال و در پاسخ به سؤال خبرگزاری صداوسیما درباره روند بررسی لایحه مربوط به اخبار جعلی اظهار داشت: «بیشترین مطالبه در زمینه مقابله با اخبار جعلی از سوی اهالی رسانه مطرح می‌شود و بنابراین اخباری که به‌عنوان خبر مخابره می‌شوند، باید از نظر صحت مورد سنجش قرار گیرند و سپس اعلام شوند.»

پرسش درباره زمان نهائی شدن و اجرائی شدن این قانون، عمدتاً پاسخ روشنی نداشت. این در حالی است که با توجه به تجربه اغتشاشات، افکار عمومی انتظار دارد تصمیم‌گیری درباره قانونی که مستقیماً با امنیت روانی جامعه و مدیریت بحران‌های اجتماعی مرتبط است، با سرعت و شفافیت بیشتری دنبال شود.

کارشناسان معتقدند آنچه در ناآرامی‌های اخیر رخ داد، نشان داد که اخبار جعلی صرفاً یک مشکل رسانه‌ای نیست، بلکه می‌تواند به عاملی برای تحریک خشونت، تشدید اغتشاشات و تحمیل هزینه‌های جانی و مالی سنگین تبدیل شود. در شرایطی که این اغتشاشات، بنا بر گزارش‌های رسمی، هزاران کشته و مجروح برجای گذاشته است، ضرورت برخورد قانونی با تولیدکنندگان و منتشرکنندگان آگاهانه اخبار جعلی و تحریک‌کننده بیش از پیش احساس می‌شود.

از این منظر، تسریع تعیین تکلیف لایحه مقابله با انتشار محتوای خبری خلاف واقع، یک ضرورت اجتماعی و امنیتی است؛ ضرورتی برای جلوگیری از تکرار تجربه‌ای که نشان داد در عصر شبکه‌های اجتماعی، دروغ می‌تواند به‌سرعت به بحران تبدیل شود و امنیت روانی، فیزیکی و حتی آینده جامعه را تهدید کند.

نیازمندی های کیهان
قبول آگهی تلفنی
از ساعت ۸ صبح الی ۶ بعدازظهر
تلفن: ۵-۳۳۱۱۲۲۹۲
فکس: ۳۳۱۱۸۰۵۳
niyaz.mandiha@kayhan.ir

مرکز		جنوب		شمال		شرق — غرب	
۳۳۱۱۰۲۰۲		سعدی	۳۳۹۶۲۲۳۳ - ۳۳۹۶۲۲۱۱	قلهک	۲۲۶۰۳۶۳۵	شهریار	۰۹۱۲۱۶۲۰۸۴۹
۳۳۱۱۰۲۰۸	۳۳۱۱۲۱۹۳	شرق استان تهران	۳۶۲۵۷۰۷۴	شمیران	۲۲۷۱۲۹۷۶		۶۵۲۲۲۹۳۳
۳۳۹۱۱۵۶۸	۳۳۱۱۲۲۹۱	اسلامشهر	۵۶۳۴۴۳۴۳	مطهری	۸۸۹۰۰۸۶۷ - ۸۸۸۰۱۵۵۲	کرج	۰۲۶-۳۲۲۲۶۰۱۳ ۳۲۲۲۴۴۱۱
۳۳۱۱۹۲۳۶	۳۳۱۱۳۰۸۵	چهاردانگه	۵۶۳۵۹۵۹۸	شهرآرا	۶۶۵۹۲۲۶۶ -۶۶۵۹۳۰۱۰-۱۱	دماوند	۷۶۳۲۱۹۳۸
۳۳۱۱۳۵۱۹	۳۳۱۱۲۱۹۵						
۳۳۱۱۰۲۱۰	۳۳۹۴۲۰۰۰						
۳۳۱۱۸۰۵۰							

اسامی ۱۵ نفر از فرزندان تحت پوشش شیرخوارگاه شبیر

نام مستعار کودک: قاصدک
تاریخ تولد: ۱۴۰۴/۰۹/۲۱
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۱۰/۱۴
ارجاع دهنده: بیمارستان مهدیه

نام مستعار کودک: المیرا لرستانی
تاریخ تولد: ۱۴۰۴/۰۴/۲۴
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۱۰/۱۴
ارجاع دهنده: مرکز ذوالفقاری

نام مستعار کودک: آروشا
تاریخ تولد: ۱۴۰۴/۰۹/۲۶
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۱۰/۱۴
ارجاع دهنده: اورژانس اجتماعی ملارد

نام مستعار کودک: شهاب
تاریخ تولد: ۱۴۰۴/۱۰/۰۳
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۱۰/۱۵
ارجاع دهنده: بیمارستان بهارلو

نام مستعار کودک: شاهرخ
تاریخ تولد: ۱۴۰۴/۰۹/۰۸
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۱۰/۱۵
ارجاع دهنده: بیمارستان بهارلو

نام مستعار کودک: دارا
تاریخ تولد: ۱۴۰۴/۰۹/۳۰
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۱۰/۰۹
ارجاع دهنده: بیمارستان اکبرآبادی

نام مستعار کودک: ماکان
تاریخ تولد: ۱۴۰۴/۰۹/۲۹
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۱۰/۰۹
ارجاع دهنده: بیمارستان بهارلو

نام مستعار کودک: پریناز
تاریخ تولد: ۱۴۰۴/۰۹/۳۰
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۱۰/۰۹
ارجاع دهنده: بیمارستان اکبرآبادی

نام مستعار کودک: مهرناز
تاریخ تولد: ۱۴۰۴/۰۸/۲۳
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۱۰/۰۹
ارجاع دهنده: بیمارستان اکبرآبادی

نام مستعار کودک: رامک
تاریخ تولد: ۱۴۰۴/۱۰/۰۲
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۱۰/۰۹
ارجاع دهنده: اورژانس اجتماعی شهریار

نام مستعار کودک: امیر رضا
تاریخ تولد: ۱۴۰۴/۰۹/۰۳
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۱۰/۱۴
ارجاع دهنده: اورژانس اجتماعی ملارد

نام مستعار کودک: ماهنوش
تاریخ تولد: ۱۴۰۴/۱۰/۰۴
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۱۰/۱۴
ارجاع دهنده: اورژانس اجتماعی دماوند

نام مستعار کودک: ماهک
تاریخ تولد: ۱۴۰۴/۱۰/۰۱
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۱۰/۱۶
ارجاع دهنده: اورژانس اجتماعی رباط کریم

نام مستعار کودک: شهرزاد
تاریخ تولد: ۱۴۰۴/۰۹/۲۵
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۱۰/۱۶
ارجاع دهنده: اورژانس اجتماعی رباط کریم

نام مستعار کودک: رامین
تاریخ تولد: ۱۴۰۴/۱۰/۰۴
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۱۰/۱۶
ارجاع دهنده: اورژانس اجتماعی رباط کریم

اسامی ۴ نفر از فرزندان تحت پوشش شیرخوارگاه حضرت رقیه (س)

نام مستعار کودک: مهرشاد
تاریخ تولد: ۱۴۰۴/۰۹/۲۳
زمان پیدایش: ۱۴۰۴/۱۰/۲
محل پیدایش: بیمارستان مهدیه

نام مستعار کودک: پروانه
تاریخ تولد: ۱۴۰۴/۰۹/۱۸
زمان پیدایش: ۱۴۰۴/۱۰/۰۳
محل پیدایش: اورژانس اجتماعی شهریار

نام مستعار کودک: مانیار
تاریخ تولد: ۱۴۰۴/۰۹/۰۲
زمان پیدایش: ۱۴۰۴/۰۹/۲۹
محل پیدایش: بیمارستان فیروزآبادی

نام مستعار کودک: یاشار
تاریخ تولد: ۱۴۰۴/۰۹/۱۴
زمان پیدایش: ۱۴۰۴/۰۹/۱۴
محل پیدایش: بیمارستان امام خمینی شهریار

اسامی ۱۰ نفر از فرزندان تحت پوشش شیرخوارگاه شبیر

نام مستعار کودک: زهرا
تاریخ تولد: ۱۴۰۴/۰۹/۱۲
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۱۰/۰۶
ارجاع دهنده: اورژانس اجتماعی شهریار

نام مستعار کودک: گرشا
تاریخ تولد: ۱۴۰۴/۰۹/۰۷
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۹/۲۵
ارجاع دهنده: بیمارستان سردار سلیمانی

نام مستعار کودک: مهنوش
تاریخ تولد: ۱۴۰۴/۰۹/۱۳
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۱۰/۰۷
ارجاع دهنده: بیمارستان مهدیه

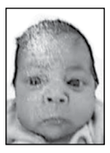

نام مستعار کودک: پانته‌آ
تاریخ تولد: ۱۴۰۴/۰۹/۱۰
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۱۰/۰۲
ارجاع دهنده: اورژانس اجتماعی ملارد